

[Valdemar Thomsen.]

Af Betænkningen og af den ærede Ordførers Udtalelse for et Øjeblik siden kan man forstaa, at Udvalget ikke engang vil gaa med til en Forhøjelse af Tinglysningsgrænsen ved unge Landmænds første Køb af Ejendom. Paa Trods af den højtærede Ministers Tilsagn i saavel 1940 som 1941 er man ikke naaet videre end til, at Udvalget erkender, at Vanskelighederne er til Stede, og at Spørgsmaalet som Helhed bør tages op til Behandling paa en bredere Basis, som Ordføreren udtrykte sig. Altsaa, som man vil forstaa: Snak og Snak i det uendelige.

Af Bilaget til Betænkningen fremgaar det jo klart, at Landboforeningerne har en Mening og Husmandsforeningerne en stik modsat. For Samlingsregeringen, der efter Sigende skulde være saa enig som nogen Sinde tidligere, som skulde være resolut og handlekraftig, er det, der her er foregaaet, nærmest en Skandale, og det vil sikkert ikke overraske, naar jeg siger, at Bondepartiet ikke vil medvirke til Forslagets Gennemførelse.

Vagn Bro: Under første Behandling af nærværende Lovforslag blev der af det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk) fremsat en Del Bemærkninger, der maatte opfattes som et Angreb paa Politimestrene og Sognefogderne, og som i alt Fald i et større Blad i Aarhus, „Demokraten“, blev refereret som saadant. Det Spørgsmaal, det ærede Medlem omtalte, var formentlig ulovlige Nedlægninger og Sammenlægninger af Landbrug, og her sagde det ærede Medlem — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere det —:

„Vi har ganske vist en Bestemmelse i Lovgivningen om, at saadanne Nedlægninger og Sammenlægninger ikke maa foretages, og der er udsendt Instruks til Politimestrene om, at de skal være opmærksomme paa Forholdene i deres Politikredse, men det synes ikke, at Politimestrene er særlig interesserede“, og hertil føjer det ærede Medlem, at det ej heller syntes, at Sognefogderne, der jo er Politimestrenes Repræsentanter i Sognene, var særlig interesserede.

Maa jeg, der var forhindret under første Behandling i at optage en Drøftelse

angaende dette Forhold i al Almindelighed, bemærke, at saa vidt det er mig bekendt, er Politimestrene interesserede i alle de Funktioner, der paalægges dem — og det er i Øjeblikket mange. Hvad særlig det foreliggende Forhold angaar — som jeg erkender er et vigtigt Forhold, da Opretholdelsen af selvstændige Brug er en vigtig Sag —, mener jeg, at det ærede Medlem har fremsat sine Bemærkninger med Urette, selv om jeg kender det ærede Medlem tilstrækkelig godt til at vide, at han ikke bevidst har villet lade nogen lide Uret.

Jeg skal om dette Spørgsmaal bemærke, at ifølge § 5 i Lov Nr. 106 af 3. April 1925 paahviler det, som bekendt, Politimestre og Sognefogder at føre Tilsyn med, at de i Loven omhandlede Landbrugsjendomme bevares som selvstændige Brug, men i Paragraffens 2det Stykke hedder det videre: „Det paahviler Politimestrene efter Landbrugsministerens nærmere Bestemmelse at afgive periodiske Indberetninger om Tilsynet.“

Politimestrenes Pligt til at føre det heromhandlede Tilsyn indførtes ved Indenrigsministeriets Cirkulære af 17. August 1870, og Varetagelsen af denne Pligt muliggjordes eller lettedes i hvert Fald ved Cirkulærets Bestemmelse om, at Politimestrene efter at have indhentet Oplysninger fra Sognefogderne skulde afgive aarlige skematiske Indberetninger om Bondejordens Behandling. Denne Pligt til at afgive aarlige Indberetninger ophævedes imidlertid ved Landbrugsministeriets Cirkulære Nr. 82 af 8. Maj 1928 til samtlige Politimestre, hvilket Cirkulære, der henviser til den nævnte Lovs § 5, foreskriver, at der inden den 31. Juli 1928 af Politimestrene til Landbrugsministeriet skal afgives Indberetning af et nærmere angivet Indhold.

Altsaa, siden 1928 ses der ikke at være afkrævet Politimestrene nogen Indberetning om Bondejordens Behandling før ved Landbrugsministeriets Cirkulære Nr. 125 af 24. April 1941, hvormed fremsendtes Fortegnelse over opretholdelsespligtige Landbrugsejendomme i hver enkelt Politikreds, hvorhos det paalagdes Politimestrene inden den 31. Juli 1941 til Ministeriet at indsende Indberetninger om dette Forhold, efter at Sognefogderne havde indhentet forskellige